

2010-10-21

Uppdrag granskning
Sveriges Television
granskning@svt.se

Ärende: Uppdrag gransknings program om "De förlorade barnen"

Undertecknad, Ruby Harrold-Claesson, jur. kand., ordförande i Nordiska Kommittén för Mänskliga Rättigheter - NKMR, skriver till er med anledning av Uppdrag gransknings program om "De förlorade barnen". Inledningsvis måste jag informera er att jag beklagar att Uppdrag granskning har valt fel fall att belysa och åklagaren har valt fel fall att inleda en förundersökning på!

Ingen har i programmet tagit upp fosterhemmens rättsliga ställning, nämligen att fosterföräldrarna enligt svensk lag helt korrekt inte är part i målet och därför inte har någon bestämmanderätt beträffande var barnen ska bo. Fosterföräldrarna är endast uppdragstagare, men i det här fallet har fosterföräldrarna tydligen inte förstått gränsen för sitt uppdrag.

Fosterföräldrarnas relation till barnen kan utan omsvep kallas för en "sjuklig symbios". De har tillägnat sig någon annans barn. Fostermodern pratar om att hon vill att barnen ska komma tillbaka till fosterhemmet. Men, felen kan ha begåtts av den placerande kommunen, Vara kommun. Själv skulle jag vilja se den ursprungliga fosterhemsutredningen och fosterhemsavtalet. Fosterföräldrarna kanske hade blivit lovade att ha barnen under hela barnens uppväxttid, dvs uppväxtplacering. Men, enligt förarbetena till LVU och Socialstyrelsens rekommendationer och enligt dom i Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg mot Sverige ska ett tvångsomhändertagande vara en tillfällig åtgärd och målsättningen ska vara den slutgiltiga återföreningen av familjen.

Och, hur mycket pengar tjänade fosterfamiljen på uppdraget? Vill fosterföräldrarna barnen väl eller skyddar de sina egna ekonomiska intressen? I dag är det i Sverige inte ekonomiskt möjligt för en lantbrukarhustru att var hemmafru. Men genom pengarna hon får för fosterbarnen kan fostermodern nu vara hemmamamma åt sitt eget barn.

Det talades också om vårdnadsöverflyttning och om fosterföräldrarnas son som barnens storebror. Han är inte deras storebror! I Sverige fördömer man tvångsäktenskap, men tvångsföräldraskap och tvångssyskonskap förefaller man acceptera såsom något naturligt.

Visst tycker jag att det är förfärligt att man sliter barn från sina invanda liv och slänger in dem hos vilt främmande människor, men det är betydligt skadligare att ta barn från sina biologiska föräldrar än från en fosterfamilj. Socialtjänsten argumenterar gärna att barn har

varit placerade i fosterhem under lång tid och då ska man inte flytta på dem. Men, anmärkningsvärt nog använder inte socialtjänsten samma argumentering när de ska ta barn från sina biologiska föräldrar.

Jag kunde konstatera hur fosterföräldrarna i reportaget underblåser barnens lidande genom att säga till dem att de "vill ha hem dem". Det finns inget som rättfärdigar att de vill tillägna sig fosterbarnen.

Detta är inte godtagbart i ett civiliserat, demokratiskt samhälle!

Så sent som i måndags, den 18 oktober 2010, hade jag ett mål om vårdnadsöverflyttning i Luleå tingsrätt.

Av uppgifterna i fosterhemsutredningen som jag fick fram inför rättegången framgår följande: fosterfamiljen är låginkomsttagare och de ville ha fosterbarn sju år innan min klients barn placerades hos dem. Men, pga familjeskäl - och givetvis som inkomstförstärkning - tog de emot kontaktbarn. Min klients tre år gamla son placerades hos fosterfamiljen, som ville ha en lillebror till sin yngste son. Begreppet "stadigvarande vård" finns i fosterhemsutredningen. Detta uttrycks ibland som "uppväxtplacering", vilket går helt emot lagens mening. LVU ska upphöra när det inte längre finns behov.

Under årens lopp har fosterfamiljen saboterat umgänget mellan barnet och hans mor och syskon, och nu tio år senare vill socialtjänsten flytta över vårdnaden på fosterhemmet. Dom meddelas den 1 november 2010.

Den nuvarande situationen för barnen i Uppdrag granskning hade aldrig uppstått om Vara kommun redan från första dagen av tvångsplacering av barnen i fosterhemmet hade gett den biologiska modern en bostad i närheten av fosterhemmet och en umgängesrätt i den biologiska moderns eget hem två gånger per vecka utan närvaro av fosterföräldrarna. Om Vara kommun ville övervaka umgängesrätten hade detta kunnat ske genom närvaro av en socialsekreterares som barnen inte känner och som uppträder diskret.

Jag bifogar två artikelsamlingar från NKMR:s hemsida om ett fall som inte har uppmärksamats av svenska media, förutom Världen idag, för er kännedom.

[Gotlandsfallet: Sjuåringen hämtades med polispådrag från flygplanet](#)

och

[The Domenic Johansson Case: Home schooled boy snatched from plane in Sweden](#)

Med vänlig hälsning

Ruby Harrold Claesson

Ruby Harrold-Claesson

Jur. kand,

Ordf. i NKMR

www.nkmr.org